

Justitsministeren (Nelleman):

Dette Lovforslag er en fuldstændig Omarbejdelse af et i det andet Thing ved privat Initiativ indbragt Forslag. Det, som blev indbragt i det andet Thing, var ganske ordlydende overensstemmende med det Forslag om samme Gjenstand, som blev indbragt i Rigsdagen i Samlingen 1874—75 — og forøvrigt tilbøjs af de samme Forslagsstillere. Efter at det i Samlingen 1874—75 var indbragt i Folkethinget underkastedes det en første Behandling, under hvilken den daværende Justitsminister, min Forgjænger, gjorde forskellige Indbendinger imod Lovforslaget, og efter denne første Behandling blev det henvist til et Udvalg. Dette Udvalg kom saa til Enighed med Justitsministeren om en vis Affattelse af Lovforslaget, der i mange Punkter stærkt afveg fra den oprindelige. Udvalget stillede et Omendringforslag, der gik ud paa helt at omarbejde Lovforslaget paa en Maade, der, som jeg strax nærmere skal omtale, svarer ganske eller i det Væsentlige til dets nuværende Indhold. I dette Udvalg var baade Medlemmer fra den ene og den anden Side af Thinget, og de enedes Alle om et Forslag, som derefter blev tiltraadt af den daværende Justitsminister; Forslaget blev saa underkastet en anden Behandling, hvorved det blev vedtaget, saavidt jeg erindrer enstemmig — jeg kan i dette Øieblik ikke erindre, om der var en enkelt Stemme imod — men jeg tror, at det blev enstemmig vedtaget af Folkethinget. Saa kom det ikke videre den Gang, og har altsaa for saa vidt hvilet til nu, da dette samme Forslag, som jeg før bemærkede, blev indbragt paany i nærværende Samling. Jeg udtalte mig ved Sagens Behandling i den Retning, at jeg troede, at jeg vilde kunne gaa ind paa Lovforslaget under Forudsætning af at det blev omredigeret saaledes, at det i alt Fald i det Væsentlige kom til at stemme med det, man blev enig om i 1874—75, hvilket i det Væsentlige er sket. Der er nogle enkelte Forskjelligheder, men de synes mig ikke at kunne fremkalde nogen Betænkelse. Naar jeg skal nævne disse Forskjelligheder, er den vigtigste af dem egentlig den, at medens der i det nævnte Lovforslag fra 1874—75 blev forlangt Reservationsfondens Restitution i Løbet af 1 Aar, naar det paa Grund af Omstændighederne var gaaet ned under den fashatte Størrelse, er der i nærværende Lovforslag givet 2 Aar til denne Restitution. Det er egentlig den eneste væsentlige Forskjel. Der er i dette Lovforslag tilføjet noget Mere paa enkelte Punkter. Men det er Bestemmelser, som gaa i stærpende Retning, i Retning af at

foreskrive mere vidtgaaende Regler om Kontrol end dem, der fandtes i det oprindelige Forslag. Jeg for mit Vedkommende kan derfor kun sige, at jeg har følt mig bunden ved det, der passerede i 1874—75, i det Hele taget følt, at jeg maatte følge min Forgjængers Standpunkt, og jeg har ogsaa funden, at det var i og for sig uden Betænkelse. Jeg kan derfor fra mit Standpunkt kun anbefale Lovforslaget til det høje Thing.

Suel: Da Tiden er saa langt fremrykket, og jeg antager at være i Overensstemmelse med dette Thing deri, at man ikke gaar dybere ind paa Sager, der paa et saarent Stadium komme til os, naar de her i dette Thing ere ganske nye, skal jeg ikke gaa i Enkelthederne ved dette Lovforslag, i hvis Detailler jeg paa flere Steder er uenig. Men jeg skal kun nævne, at det forekommer mig, at hele Lovforslaget i Øieblikket er temmelig overflødig, og at det ogsaa i sine Grundprinciper kan lede Folk ind paa en Vej, som kunde være farlig; jeg forbeholder mig altsaa for mit Vedkommende paa et senere Stadium af Forhandlingerne at komme tilbage saavel til den egentlige Grundtanke, som Enkelthederne i Lovforslaget. Jeg har kun villet gjøre denne Reservation og skal hermed foreløbig slutte.

Ovejen: Jeg skal følge det ærede sidste Medlems Exempel og ikke fordybe mig i Lovforslagets Enkeltheder, skjøndt der ellers er adskillige af disse, som jeg nok kunde have Noget at indvende imod, idet det forekommer mig, at der er flere Bestemmelser, som i Grunden ere for strænge overfor den Art af Foreninger, som muligens ville danne sig. Jeg veed i alt Fald, at der er Foreninger af lignende Art, som have ministeriel Stadfæstelse paa deres Vedtægter, der vist næppe vilde kunne opfylde alle de Bestemmelser, som ere foreskrevne ved det forelagte Lovforslag. Jeg skal imidlertid som sagt i dette Øieblik ikke gaa ind paa disse Enkeltheder, men jeg skal indstrænke mig til at anbefale Thinget at fremme dette Lovforslag, fordi jeg tror, at det i enkelte Egne af Landet vil være et Middel til at afhjælpe et virkelig Savn. Jeg kan egentlig ikke forstaa, at, naar der er større eller mindre Dele af Befolkningen, som ønske at oprette flige gjensidige Foreninger for at sikkre hinanden mod Aldsvaade, der da skal lægges disse Foreninger unødige Hindringer i Veien. Efter de Erfaringer, jeg har, navnlig fra en enkelt af den Art Foreninger, nemlig Foreningen i Thisted Amt, er det en Kjendsgjerning, at man i det Mindste der